

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 22 marca 1947 r.

Nr 27

T R E Ś C :

D E K R E T Y :

Poz.:	104 — z dnia 5 lipca 1946 r. o wykonywaniu czynności techniczno-dentystycznych	397
	105 — z dnia 23 stycznia 1947 r. o obrocie i gospodarowaniu odpadkami użytkowymi	400
	106 — z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych	401
	107 — z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej	410

R O Z P O R Z A D Z E N I E R A D Y M I N I S T R Ó W

108 — z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie obrotu i gospodarowania ubocznymi produktami poubojowymi	419
---	-----

R O Z P O R Z A D Z E N I E

109 — Ministra Apropozycji i Handlu z dnia 5 lutego 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie gospodarowania i organizacji skupu ubocznych produktów poubojowych	420
---	-----

104

D E K R E T

z dnia 5 lipca 1946 r.

o wykonywaniu czynności techniczno-dentystycznych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Wykonywanie czynności techniczno-dentystycznych przez osoby nieuprawnione do wykonywania praktyki lekarsko-dentystycznej dozwolone jest w zakresie określonym w art. 2 wyłącznie:

- 1) technikom dentystycznym,
- 2) uprawnionym technikom dentystycznym.

Art. 2. 1. Technicy dentystyczni mogą wykonywać roboty techniczno-dentystyczne w pracowniach techniczno-dentystycznych lekarzy dentystów lub utrzymywać własne pracownie dla wykonywania w nich tych robót na zamówienie lekarzy-dentystów. Stykanie się z pacjentami w związku z wykonywaniem tych robót jest technikom dentystycznym wzbronione.

2. Uprawnieni technicy dentystyczni, oprócz wykonywania robót techniczno-dentystycznych, mogą wykonywać zabiegi na poszczególnych zębach i uzębieniu, wchodzące w zakres czynności, jakich potrzeba do sporządzenia zębów sztucznych i uzębienia, koron, mostków i plomb, z wyjątkiem leczenia chorób jamy ustnej.

3. Minister Zdrowia w drodze rozporządzenia może określić szczegółowo zakres uprawnień techników dentystycznych i uprawnionych techników dentystycznych.

Art. 3. Prawo wykonywania czynności, określonych w art. 2 ust. 1, i używania tytułu technika dentystycznego służy osobom, które:

- 1) ukończyły 3-letnie liceum techniki dentystycznej lub
- 2) w dniu 1 września 1939 r. na mocy obowiązujących w tym czasie przepisów o wykonywaniu praktyki dentystycznej były uprawnione do samodzielnego wykonywania czynności techniczno-dentystycznych i używania tytułu technika dentystycznego albo
- 3) w dniu 1 września 1939 r. trudniły się zawodowo na obszarze Państwa Polskiego wykonywaniem robót techniczno-dentystycznych na zamówienie lekarzy-dentystów i do końca 1947 r. złożyły egzamin, przewidziany w art. 6.

Art. 4. 1. Prawo wykonywania czynności, określonych w art. 2 ust. 2, oraz używania tytułu uprawnionego technika-dentystycznego służy:

- 1) osobom, które w dniu 1 września 1939 r. na mocy obowiązujących w tym czasie

przepisów o wykonywaniu praktyki dentystycznej posiadały uprawnienia do samodzielnego wykonywania czynności techniczno-dentystycznych w charakterze uprawnionego technika dentystycznego.

- 2) pod warunkiem złożenia do końca 1947 r. egzaminu przewidzianego w art. 6 ust. 2 — osobom, które w dniu 1 września 1939 r.
- a) na mocy obowiązujących w tym czasie przepisów o wykonywaniu praktyki dentystycznej posiadały prawo samodzielnego wykonywania czynności techniczno-dentystycznych i używanie tytułu technika dentystycznego lub
 - b) co najmniej trudniły się zawodowo na obszarze Państwa Polskiego wykonywaniem robót techniczno-dentystycznych na zamówienie lekarzy dentyków.
- 3) osobom, które przed 25 czerwca 1927 r. rozpoczęły na obszarze Państwa Polskiego pracę lub naukę w zawodzie techniczno-dentystycznym i w latach 1942—1944 otrzymały z Izby Zdrowia na obszarze tzw. Generalnego Gubernatorstwa zezwolenie na samodzielne wykonywanie czynności techniczno-dentystycznych i używanie tytułu uprawnionego technika dentystycznego, jeżeli zezwolenie to zostanie uznane przez komisję weryfikacyjną (art. 7); uznanie może być uzależnione od złożenia w całości lub w części egzaminu przed komisją wymienioną w art. 6 ust. 2.

2. Osoby, które przed dniem 25 czerwca 1927 r. rozpoczęły na obszarze Państwa Polskiego pracę lub naukę w zawodzie techniczno-dentystycznym, a nie otrzymały zezwolenia określonego w ust. 1 pkt 3, może Minister Zdrowia na wniosek komisji, wymienionej w art. 7, zwolnić w całości lub w części od egzaminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jak również w art. 3 pkt 3.

3. Prawo wykonywania czynności, określonych w art. 1 ust. 2, przysługuje osobom, wymienionym w ust. 1 pkt 2 i w ust. 2 niniejszego artykułu, dopiero od dnia otrzymania poświadczenia, przewidzianego w art. 9 ust. 2.

Art. 5. Minister Zdrowia — na wniosek komisji weryfikacyjnej wymienionej w art. 7 — może do końca 1947 r. udzielać zezwoleń na wykonywanie czynności technika dentystycznego lub uprawnionego technika dentystycznego i używanie odpowiedniego tytułu tym obywatelom polskim, którzy przed dniem

1 stycznia 1945 r. wykonywali zawodowo czynności techniczno-dentystyczne na obszarze Ziemi Odzyskanych lub za granicą. Nadanie tych uprawnień może być uzależnione od złożenia egzaminu przed komisją, wymienioną w art. 6 ust. 1 lub 2, w terminie ustalonym przez Ministra Zdrowia.

Art. 6. 1. Komisje egzaminacyjne dla techników dentystycznych będą ustanowione przy państwowych liceach techniki dentystycznej.

2. Komisje egzaminacyjne dla uprawnionych techników dentystycznych będą ustanowione przy wyższych uczelniach stomatologicznych.

3. Skład wymienionych komisji egzaminacyjnych, zasady ich postępowania, programy i terminy egzaminów określi rozporządzenie Ministra Zdrowia wydane w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

4. Osoby, które przystąpiły do egzaminu przed komisją wymienioną w ust. 2, lecz nie uzyskały wyniku dodatniego, mogą przystąpić do egzaminu przed komisją, wymienioną w ust. 1, do końca 1948 r.

Art. 7. 1. Komisja weryfikacyjna jest powołana do orzekania w sprawach zezwoleń, wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 3, oraz na wniosek właściwej Izby Lekarsko-Dentystycznej lub Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia (Sekcja Techników Dentystycznych) o zarzutach podniesionych przeciw technikom dentystycznym w związku z zachowaniem się ich w czasie okupacji. Komisja może orzec pozbawienie praw wykonywania czynności technika lub uprawnionego technika dentystycznego na stałe lub na określony czas.

2. Komisja weryfikacyjna będzie ustanowiona przy Naczelnej Izbie Lekarsko-Dentystycznej.

3. Komisja weryfikacyjna składa się z przewodniczącego, powołanego przez Ministra Zdrowia, oraz z czterech członków, których wyznaczają: jednego Naczelną Izbę Lekarsko-Dentystyczną, dwóch Związek Zawodowy Pracowników Służby Zdrowia (Sekcja Techników Dentystycznych) i jednego Akademii Stomatologicznej w Warszawie.

4. Zasady postępowania komisji weryfikacyjnej określi instrukcja, wydana przez Ministra Zdrowia.

Art. 8. 1. Przy wykonywaniu robót techniczno-dentystycznych w pracowniach tech-

niczno-dentystycznych lekarzy dentystów, techników dentystycznych oraz uprawnionych techników dentystycznych mogą być zatrudnione — poza osobami uprawnionymi do samodzielnego wykonywania czynności techniczno-dentystycznych — jako laboranci tylko osoby:

- 1) które ukończyły dwa lata nauki w państwowym liceum techniki dentystycznej albo
- 2) które w dniu 1 września 1939 r. trudniły się zawodowo wykonywaniem prac techniczno-dentystycznych lub pozostawały w nauce w tym zawodzie i do końca 1947 r. zarejestrują się u władzy administracji ogólnej II instancji.

2. Laboranci, wymienieni w ustępie poprzednim, mogą pracować tylko pod kierunkiem lekarza - dentysty, technika dentystycznego lub uprawnionego technika dentystycznego i nie mogą stykać się z pacjentami.

Art. 9. 1. Osoby, wymienione w art. 4 ust. 1 pkt 1 i 3, powinny do końca 1947 r. zgłosić swe uprawnienia w Ministerstwie Zdrowia, które osobom, wymienionym w art. 4 ust. 1 pkt 1, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Izby Lekarsko-Dentystycznej i Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia (Sekcja Techników Dentystycznych), a osobom, wymienionym w art. 4 ust. 1 pkt 3, po przeprowadzeniu postępowania weryfikacyjnego i ewentualnie złożeniu egzaminu, wyda poświadczenie o posiadanym uprawnieniu.

2. Osoby, wymienione w art. 3 pkt 3 i w art. 4 ust. 1 pkt 2, powinny pod rygorem utraty uprawnień do końca 1947 r. zgłosić w Ministerstwie Zdrowia zamiar przystąpienia do egzaminu, a osoby, wymienione w art. 4 ust. 2, wnieść podanie o zwolnienie od egzaminu. Po złożeniu egzaminu z wynikiem dodatnim lub zwolnieniu od niego otrzymają te osoby odpowiednie poświadczenie o posiadanym uprawnieniu.

3. Osoby, określone w art. 3 pkt 1 i 2 i art. 8 ust. 1 pkt 1, rejestrują swe uprawnienia u władzy administracji ogólnej II instancji.

4. O miejscu zamieszkania i wykonywania czynności zawodowych oraz ich zmianie uprawnieni technicy dentystyczni, technicy dentystyczni oraz laboranci techniczno-dentystyczni zawiadamiają władze administracji ogólnej I instancji,

Art. 10. Uprawnieni technicy dentystyczni oraz technicy dentystyczni, jeśli posiadają własne pracownie, powinni je prowadzić pod własnym i faktycznym kierownictwem. Pracownie te podlegają kontroli władz nadzorczych (art. 13).

Art. 11. Uprawnieni technicy dentystyczni i technicy dentystyczni nie mogą posiadać w swych pracowniach bądź pomieszczeniach, mających bezpośrednie połączenie z pracownią, narzędzi i przyrządów oraz jakichkolwiek środków, które służą do wykonywania czynności i zabiegów im niedozwolonych.

Art. 12. Uprawnieni technicy dentystyczni i technicy dentystyczni mogą ogłaszać się tylko w sposób, przepisany pod względem formy i treści rozporządzeniem Ministra Zdrowia.

Art. 13. Nadzór i kontrola nad wykonywaniem czynności uprawnionych techników dentystycznych i techników dentystycznych należy, o ile dekret niniejszy inaczej nie stanowi, do władz administracji ogólnej I instancji.

Art. 14. Zakres uprawnień do stosowania leków przez uprawnionych techników dentystycznych oraz sprawy stosowania metali i innych materiałów w protetyce dentystycznej określi rozporządzenie Ministra Zdrowia.

Art. 15. 1. Winni wykonywania czynności techniczno-dentystycznych wbrew przepisom dekretu niniejszego oraz rozporządzeń na jego podstawie wydanych, jako też winni naruszenia przepisów art. 8, 9, 10, 11 i 12 niniejszego dekretu,

podlegają karze aresztu do 6 tygodni i grzywny do 5.000 zł lub jednej z tych kar, o ile za czyn ten nie grozi kara surowsza.

2. W razie niemożności ściągnięcia grzywny władza orzekająca oznacza karę aresztu zastępczego, jednak nie ponad 2 tygodnie.

3. Do orzekania powołane są władze administracji ogólnej I instancji.

4. Władza administracji ogólnej II instancji może osoby ukarane dwukrotnie na podstawie przepisów niniejszego artykułu pozbawić prawa wykonywania czynności zawodowych na czas od miesięcy dwóch do lat trzech.

Art. 16. W braku dobrowolnej umowy o należność za wykonanie czynności określonych w art. 2 ust. 2 uprawniony technik dentystyczny obowiązany jest przyjąć ją

w wysokości odpowiadającej skalom cennika ogłaszanego przez władze administracji ogólnej II instancji.

Art. 17. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. o wykonywaniu praktyki dentystycznej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 4, poz. 32), uzupełnionym art. 1 pkt 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 628) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 13 — 24 uchyla się;
- 2) w art. 25 skreśla się słowa „oraz nad wykonywaniem czynności uprawnionych techników dentystycznych i techników dentystycznych”;
- 3) w art. 26 skreśla się słowa: „tudzież przez uprawnionych techników dentystycznych”;

4) w art. 29 cytate „art. 1, 2 i 20” zastępuje się cytata „art. 1 i 2”.

Art. 18. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Zdrowia.

Art. 19. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Zdrowia:
Tadeusz Michejda

Minister Oświaty:
Czesław Wycech

105

DEKRET

z dnia 23 stycznia 1947 r.

o obrocie i gospodarowaniu odpadkami użytkowymi

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Odpadkami użytkowymi w rozumieniu dekretu niniejszego są:

- 1) wszelkie porzucone lub nie nadające się do dalszego użytkowania przez posiadacza przedmioty zużyte, zepsute, zniszczone lub uszkodzone;
- 2) resztki surowców i innych materiałów, pozostające w zakładach pracy, a nie znajdujące w nich dalszego produkcyjnego zastosowania;
- 3) uboczne produkty poubojowe, których wyodrębnienie i przerób podyktowane jest względami racjonalnego wykorzystania.

Art. 2. Celem należytego gospodarczego wykorzystania odpadków użytkowych Rada Ministrów może:

- 1) w stosunku do poszczególnych ich rodzajów w drodze rozporządzeń nałożyć na

osoby fizyczne i prawne obowiązek zabezpieczenia przed zniszczeniem oraz zafiarowania ich do zbiórki w sposób i na warunkach, ustalonych w rozporządzeniu;

- 2) wprowadzić obowiązek uzyskiwania koncesji na dokonywanie zbiórki odpadków użytkowych, nie podlegających wyłączości, przewidzianej w art. 3 pkt 2), ustalać warunki udzielania, wygasania i cofania koncesji oraz wskazywać władze właściwe do orzekania w tym przedmiocie.

Art. 3. Minister Przemysłu w odniesieniu do odpadków, wymienionych w pkt 1) i 2) art. 1, zaś Minister Apropowizacji i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w odniesieniu do odpadków, wymienionych w pkt 3) art. 1, mogą w stosunku do poszczególnych ich rodzajów w drodze rozporządzeń:

- 1) regulować obrót, sposób zbierania, obróbki, sortowania, konserwowania, przechowywania, znakowania i przewozu odpadków użytkowych;
- 2) powierzyć gospodarowanie odpadkami użytkowymi osobie prawnej prawa pry-